

nuværende Lovforslag stiller i sin § 9 50,000 Kr. til Ministerens Naadighed, og dem kunde Ministeren bruge til Husdyravlsforeninger, til Foreninger for Opdrætnings- og Fødningsforsøg, Foreninger til Anstiftelse og Udstationering af Tillægsdyr, Præmiering af hele vellebende og lønnende Kvæghold, Anstiftelse af private Husdyrbrugskonjulanter, Udgivelser af Stambøger o. s. v. Der er ikke noget i Vejen for, at Ministeren kunde bruge hele Summen til et enkelt Formaal. Det er det, jeg vil slaa fast, at i Lovforslaget her er der Tale om en Begrænsning. Hidtil har man kunnet yde meget mere; at man ikke har ydet og ikke kunde komme til at yde til hvert Formaal, er en helt anden Sag, men, som sagt, her er Tale om en virkelig Begrænsning. Saa siger den ærede Ordfører, at alle Hesteavlsforeninger skulle gøre deres Love om. Det er nu meget tvivlsomt, om en saadan Omredaktion behøves, naar her kommer en Lovbestemmelse, der siger, hvorledes Forholdet paa et enkelt Punkt skal ordnes. Jeg er enig med de Herrer i, at realiter er der ikke stort at føjes om. Forholdet vil blive som nu, men hvorfor saa hindre Regeringen og Lovgivningsmagten i at have en passende Indflydelse paa dette Forhold, naar der kun forlanges en saa lempelig Kontrol, som der her er Tale om? Det forstaar jeg ikke. Jeg forstaar meget vel, at Landbruget vil have Bengene, at de ville have deres Fællesforeninger og Landbrugsforeninger til at staa for det hele. Men naar de i alle andre Retninger dog undertafte sig en lempelig Kontrol, der sætter Regeringen i Stand til at følge Bevægelserne, hvorfor saa ikke paa dette Omraade? Men andet kræves ikke. Saa siger den ærede Ordfører: Ja, men den nuværende Husdyrlovs § 7 fastslaar, at Hingste- og Dyreskuekommissionernes Formænd i Forening med Konjulanter deltage i Kontrolten, og at Regeringen har Ret til at kontrollere Dyrskuerne, men bestemmer intet med Hensyn til § 9. Det har det ærede Medlem ganske Ret i, men hvorfor? Fordi § 9 jo var noget ganske nyt, som Ministeren fik Behyndigelse til at udføre. Der blev indført den Gang en Bestemmelse om, at der kunde ydes Bidrag i den Retning; det er ganske sikkert, at for at saa Bidrag efter § 9 skulde man selv yde Halvdelen, og man skulde være

anbefalet af en Landboforening, men i øvrigt vil det ærede Medlem jo vide, at efter § 9 kunde Ministeren ved Siden af dette stille hvilke som helst Vilkaar til Kontrollen gennem Regnskaber og paa anden Maade. Man tænker nu netop paa at lette Forholdet med Hensyn til Regnskabsaflæggelsen og kan gøre det saa meget bedre. Der er jo ikke Tvivl om, at efter § 9 er det Ministerens Sag at skaffe Oplysninger og kontrollere, paa hvad Maade, han finder hensigtsmæssigt. Det Skridt, jeg har gjort, er altsaa for saa vidt imødetommende, idet jeg har sagt: Nu ønsker jeg ikke at gaa videre, men vil nøjes med en mindre generende Regnskabsaflæggelse. Det kan ogsaa læses i Lovforslagets Motiver, altsaa de Herrer have ganske Ret, naar de holde paa denne Bestemmelse. Saa siger den ærede Ordfører, og flere ere enige med ham, at det er uheldigt, at der skal vedtages yderligere, at naar de sidste Avlsdyr, som Ministeren strider ind. Det er forudsat først i Paragraffen, og jeg mener, det bør gentages senere. Men er det dog ikke et højt urimeligt Krav at stille, at man vil give vedkommende Hingsteforeninger en saadan Udbygning? Jeg taler om Hingstene, for Tyrene er Forholdet ganske ligegyldigt, Tyreavlsforeningerne have et konstant Tilskud, og det kan variere fra 120—140 Kr., altsaa, her er Tale om en Bagatel. Men jeg spørger: Naar en Forening ejer en Hingst til en Værdi af 8000 Kr. og anskaffer en ny Hingst til Værdi af 3000 Kr., er det saa i sin Orden uden videre at føre det Bidrag, der er givet i Forhold til 8000 Kr., over paa disse 3000 Kr.? Det er en Selvfølge, at i Forhold til Hingsteforeningen bliver dette Forhold aktivt og bør gøres gældende. Det er ganske urimeligt at støtte en Bevægelse, som nok skal komme op, at det er lige meget, om det er kostbare eller billige Dyr, de saa. Men den Anstuelse vil rejse sig, naar vi udstemme dette, at man vil sige: Selv om det staar oven for, saa stod det præciseret længere nebe, men det stemte Folketinget ud, nu er det lige meget, enten det er gode eller slette Dyr, vi have. Det er et højt fordærveligt Princip for Folketinget at slaa fast, og derfor fastholder jeg, at begge disse to Ændringsforslag bør ikke vedtages.